

คปภ.
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ต.ป.ระยอง ๒๕๖๒

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ สำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปี หรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใด ๆ ตลอดอายุสัญญา ให้ประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่ไม่เข้าลักษณะตาม (๒) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม (gross premium valuation : GPV) โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD) ของสมมติฐานดังกล่าว

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวนของสมมติฐานดังกล่าว

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

(๒) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลหรือเอกสารแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันชีวิตคุ้มครองอุบัติเหตุหรือสุขภาพ ที่ไม่มีข้อตกลงคุ้มครองการทุพพลภาพบางส่วนหรือสิ้นเชิงหรือการเจ็บป่วยร้ายแรง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ คุณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งหก

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ คุณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งหก

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยมูลค่าสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม และสมมติฐานและค่าเผื่อความผันผวนประกอบการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวมตาม (๑) (ก) (ข) และ (๒) (ก) (ข) ให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๙ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๙ ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน คิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรองเบี่ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรองค่าสินไหมทดแทน
การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลระยะสั้น	๑๖	๑๒
สัญญาแนบท้ายระยะสั้น - การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา - คุ้มครองโรคร้ายแรง - การประกันอุบัติเหตุ - ค่ารักษาพยาบาลรายวัน - ประกันสุขภาพ	๑๖	๑๒

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรอง เบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรอง ค่าสินไหมทดแทน
การประกันภัยกลุ่มระยะสั้น		
- ความคุ้มครองการเสียชีวิต	๑๐	๘
- อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	๑๖	๑๒
- อื่น ๆ	๑๖	๑๒

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายประสงค์ พูนธเนศ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกประกาศฉบับนี้ เนื่องจากการปรับปรุงหลักเกณฑ์การคำนวณสำรอง
ประกันภัย รวมถึงค่าเผื่อความผันผวนให้มีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน และ
สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (risk based capital : RBC) ที่มีการ
ปรับปรุงแก้ไข จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม
(gross premium valuation : GPV)

หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม (gross premium valuation : GPV) มีดังต่อไปนี้

๑. ให้คำนวณเป็นรายการกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ผลรวมของมูลค่าสำรองประกันภัยของแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์การประกันชีวิต (product type level) ต้องมีค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

๒. การแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์การประกันชีวิต ให้เป็นไปตามประเภทที่ระบุไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาการส่งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ บริษัทอาจแบ่งประเภทละเอียดกว่าได้

๓. ให้ใช้สูตรการคำนวณสำรองประกันภัย $PV(O) - PV(I)$ โดย $PV(O)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัยและ $PV(I)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย

๔. กรมธรรม์ประกันภัยที่ไม่มีลักษณะควบการลงทุน และสัญญาแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว ให้ $PV(O)$ และ $PV(I)$ เท่ากับ

๔.๑ $PV(O)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

๔.๑.๑ ผลประโยชน์การเสียชีวิตรวมถึงเงินปันผลที่ได้รับสิทธิแล้ว (vested bonus) และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา (terminal bonus) ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

๔.๑.๒ ผลประโยชน์การเจ็บป่วยรวมถึงเงินปันผลที่ได้รับสิทธิแล้ว และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา ที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

๔.๑.๓ ผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยรวมถึงมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยหลักและมูลค่าเงินสดสิ้นสุดสัญญา (terminal cash value) ที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๔ ผลประโยชน์การอยู่รอดและเงินปันผลที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยอยู่รอดจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๕ เงินที่คาดว่าจะจ่ายคืนตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๖ เงินปันผล และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๗ เงินครบกำหนดสัญญา รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

๔.๑.๘ ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย

๔.๑.๙ ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน

๔.๑.๑๐ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย

๔.๑.๑๑ เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๔.๒ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ เบี้ยประกันภัยรับ (gross premium receivable) ในอนาคต ซึ่งรวมถึงเบี้ยประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน (extra premium for substandard risk)

๔.๒.๒ ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๕. กรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (universal life policy) ให้คำนวณด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุน ให้เท่ากับมูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย (account value)

๕.๒ สำรองประกันภัยของส่วนการประกันภัย ให้ PV (O) และ PV (I) เท่ากับ

๕.๒.๑ PV (O) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) ผลประโยชน์การเสียชีวิต หรือผลประโยชน์การเสียชีวิตที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

(๒) ผลประโยชน์การเจ็บป่วย หรือผลประโยชน์การเจ็บป่วยที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

(๓) ผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย หรือผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๔) ผลประโยชน์การอยู่รอด หรือผลประโยชน์การอยู่รอดที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัยที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยอยู่รอดจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัย

(๕) เงินปันผล และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๖) เงินครบกำหนดสัญญา รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

(๗) ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย

(๘) ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน และค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๙) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย

(๑๐) เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๕.๒.๒ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัยตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยประกันภัยรับ หลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินการประกันภัย (unallocated premium)

(๒) ค่าการประกันภัย รวมค่าการประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน (extra cost of insurance for substandard risk)

(๓) ค่าธรรมเนียมบริหารกองทุน

(๔) ค่าธรรมเนียมรักษากรมธรรม์รายเดือน

(๕) ค่าธรรมเนียมการถอนเงิน

(๖) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ

(๗) ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๖. กรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิตลิงค์ (unit - linked life policy) ให้คำนวณด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

๖.๑ สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุน (unit reserve) เท่ากับมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ลงทุนที่ใช้หนุนหน่วยลงทุน (underlying asset backing the units) ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยแบบ ยูนิตลิงค์

๖.๒ สำรองประกันภัยของส่วนการประกันภัย (non - unit reserve) ให้ PV (O) และ PV (I) เท่ากับ

๖.๒.๑ PV (O) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัยตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) ผลประโยชน์การเสียชีวิต หรือผลประโยชน์การเสียชีวิตที่เกินกว่ามูลค่าของหน่วยลงทุน (units) ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

(๒) ผลประโยชน์การเจ็บป่วย หรือผลประโยชน์การเจ็บป่วยที่เกินกว่ามูลค่าของหน่วยลงทุน ที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

(๓) เงินปันผลและเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๔) เงินครบกําหนดสัญญา รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

(๕) ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย

(๖) ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๗) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย

(๘) เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๖.๒.๒ ให้ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรรมธรรม์ประกันภัยตามรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) เบี้ยประกันภัยรับ หลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินการประกันภัย
- (๒) ส่วนต่างราคาเสนอซื้อกับราคาเสนอขาย (ถ้ามี)
- (๓) ค่าการประกันภัย รวมค่าการประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน
- (๔) ค่าธรรมเนียมบริหารกองทุน
- (๕) ค่าธรรมเนียมรักษากรรมธรรม์ประกันภัยรายเดือน
- (๖) ค่าธรรมเนียมการถอนเงิน
- (๗) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ
- (๘) ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๗. กรณีกรรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ กรรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิตลิงค์ กรรมธรรม์ประกันภัยแบบบำนาญที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว และมีการรับรองการจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยที่ชำระทั้งหมด ให้ใช้ค่าที่มากกว่าระหว่างผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของเบี้ยประกันภัยและผลประโยชน์ที่เกิดจากเบี้ยประกันภัยนั้น กับผลรวมของสำรองประกันภัยของส่วนการลงทุนและของส่วนการประกันภัย เป็นมูลค่าสำรองประกันภัย

สมมติฐานและค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD)

ประกอบการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม

๑. ให้ใช้สมมติฐานตามรายการดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

๑.๑ อัตราคิดลด (discount rate) ที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าปัจจุบัน

๑.๑.๑ สำหรับผลประโยชน์ที่รับรอง (guarantee benefits) ค่าใช้จ่าย (expenses) และเบี้ยประกันภัยรับ (gross premiums receivable) ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง ณ วันประเมิน ซึ่งเท่ากับค่าที่มากกว่าระหว่างอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ณ วันประเมิน กับค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลดังกล่าว ณ แต่ละสิ้นไตรมาสทั้งหมดแปดไตรมาสย้อนหลังนับจากวันประเมิน ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักที่ใช้สำหรับสิ้นไตรมาสปัจจุบันกำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละห้าสิบเอ็ด ส่วนค่าถ่วงน้ำหนักแต่ละสิ้นไตรมาสของเจ็ดไตรมาสก่อนหน้ากำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละเจ็ด

โดยระยะเวลาของอัตราดอกเบี้ยที่ใช้อ้างอิงในการคำนวณอัตราคิดลดจะต้องสอดคล้องกับระยะเวลา (duration) ของกระแสเงินต่างๆ เช่น กระแสเงินจากกรมธรรม์ประกันภัยที่ต้องคิดลดห้าปี นับจากวันประเมินต้องใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่มีระยะเวลาห้าปี เป็นต้น สำหรับกระแสเงินจากกรมธรรม์ประกันภัยที่มีระยะเวลายาวกว่าระยะเวลาที่ยาวที่สุดของพันธบัตรรัฐบาลให้ใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่มีระยะเวลายาวที่สุด

๑.๑.๒ สำหรับผลประโยชน์ที่ไม่รับรอง (non - guarantee benefits) ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง ณ วันประเมินที่คำนวณได้ข้างต้น ที่มีระยะเวลาเท่ากันบวกเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละหก

๑.๒ อัตราภาระ และอัตราการเจ็บป่วย

๑.๒.๑ ให้ใช้ข้อมูลประสบการณ์ของบริษัทในการกำหนดสมมติฐาน กรณีที่บริษัทมีข้อมูลประสบการณ์ไม่เพียงพอ บริษัทอาจใช้ค่าถ่วงน้ำหนักบางส่วน หรือทั้งหมดกับสมมติฐานซึ่งเป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดที่ได้จากข้อมูลภาคธุรกิจ หากพิสูจน์ได้ว่าวิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสม

๑.๒.๒ การจัดกลุ่ม และประเภท เช่น อายุ เพศ เป็นต้น ในการกำหนดสมมติฐานอัตราภาระ และอัตราการเจ็บป่วยต้องเหมาะสมตามการจัดกลุ่ม และประเภทของสมมติฐานดังกล่าวที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย

๑.๓ อัตราการขาดอายุ หรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ให้พิจารณาจากข้อมูลประสบการณ์ของบริษัท รวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบของ บริษัทและเงื่อนไขทางการตลาดที่มีผลต่อรูปแบบการขาดอายุและเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยในอนาคต

๑.๔ ค่าใช้จ่าย

๑.๔.๑ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย (distribution expenses) เช่น ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย เป็นต้น

๑.๔.๒ ค่าใช้จ่ายบริหารงาน (management expenses) เช่น ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย (maintenance expense) ค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน เป็นต้น

๑.๔.๓ สมมติฐานค่าใช้จ่ายบริหารงาน ให้พิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่บริษัทจ่ายจริงในช่วงเวลาล่าสุด และให้คำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อ (inflation) ที่จะมีผลกระทบต่อการประมาณการในอนาคตด้วย

๑.๕ อัตราเงินปันผลที่ไม่รับรองการจ่ายในอนาคต ให้พิจารณาจากนโยบายการกำหนดเงินปันผลล่าสุดที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการของบริษัท การประกาศจ่ายเงินปันผลในปัจจุบัน และการแสดงเงินปันผลในเอกสารประกอบการขาย ตามลำดับ

๒. ค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD) เป็นส่วนเพิ่มของภาระผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยที่เกิดจากความไม่แน่นอนของสมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุด เพื่อให้มั่นใจว่ามูลค่าภาระผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยเพียงพอที่ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า ซึ่งกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทของสมมติฐาน	ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
อัตรารณณะ/ อัตราการเจ็บป่วย	+/- ร้อยละ ๘ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย	+ ร้อยละ ๒ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
อัตราการขาดอายุ หรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย	+/- ร้อยละ ๑๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด

๓. บริษัทต้องคำนวณค่าเผื่อความผันผวนทั้งค่าบวกและลบจากสมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดแล้วให้เลือกมูลค่าสำรองประกันภัยแบบเบี่ยงประกันภัยรวมที่สูงกว่าเป็นมูลค่าสำรองประกันภัย

**หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืม
โดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันของสำนักงาน**

ด้วยปัจจุบันมีบริษัทประกันชีวิตหลายแห่งที่มีสินทรัพย์เป็นเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน ซึ่งเป็นธุรกรรมปกติของบริษัทประกันชีวิต

ทั้งนี้ ตามข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔ กล่าวว่า กรณีบริษัทมีการกำหนดเทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมสำหรับเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันเป็นการภายใน (internal model) มูลค่าของเงินให้กู้ยืมดังกล่าวที่ประเมินได้ตามประกาศข้างต้นนี้ จะต้องไม่สูงกว่ามูลค่าที่คำนวณได้จากวิธีการที่สำนักงานกำหนดไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. สมมติฐานในการคำนวณ ประกอบด้วย

๑.๑ จำนวนเงินตั้งต้น (initial balance) เท่ากับ ยอดคงเหลือของเงินให้กู้ยืมรวมกับ ดอกเบี้ยค้างรับจากเงินให้กู้ยืมดังกล่าวตามมูลค่าทางบัญชี ณ วันที่ทำการประเมิน

๑.๒ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยทบต้นร้อยละหกต่อปี

๑.๓ ไม่คำนึงถึงเงินให้กู้เพิ่มเติมจากเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยที่จะเข้ามาใหม่ในอนาคต (premiums from new business)

๑.๔ ไม่คำนึงถึงเงินให้กู้เพิ่มเติมจากเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยที่มีการต่ออายุในปีถัดไป (renewal premiums)

๑.๕ ระยะเวลาในการใช้คืนเงินกู้ยืมทั้งหมด เท่ากับเจ็ดปี

๑.๖ กำหนดการคืนเงินให้กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยค้างชำระ

๑.๖.๑ ภายในปีที่หนึ่ง คืนเงินร้อยละสิบสี่ของจำนวนเงินตั้งต้น

๑.๖.๒ ภายในปีที่สอง คืนเงินร้อยละสิบเจ็ดของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่หนึ่ง

๑.๖.๓ ภายในปีที่สาม คืนเงินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สอง

๑.๖.๔ ภายในปีที่สี่ คืนเงินร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สาม

๑.๖.๕ ภายในปีที่ห้า คืนเงินร้อยละสามสิบสามของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สี่

๑.๖.๖ ภายในปีที่หก คืนเงินร้อยละห้าสิบของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่ห้า

๑.๖.๗ ภายในปีที่เจ็ด คืนเงินร้อยละหนึ่งร้อยของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่หก

๑.๗ อัตราคิดลดในการคำนวณมูลค่ากระแสเงินสด เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ซึ่งเป็นอัตราที่กำหนดไว้ ณ วันที่ทำการประเมิน โดยให้ใช้อัตราในช่วงระยะเวลาเดียวกับระยะเวลาคงเหลือของเงินให้กู้ยืม

๒. สูตรในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัย

$$PV = \frac{EB1}{(1+Y1)^1} + \frac{EB2}{(1+Y2)^2} + \frac{EB3}{(1+Y3)^3} + \frac{EB4}{(1+Y4)^4} + \frac{EB5}{(1+Y5)^5} + \frac{EB6}{(1+Y6)^6} + \frac{EB7}{(1+Y7)^7}$$

โดย

- PV = มูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน
 $Y1$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาหนึ่งปี
 $Y2$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสองปี
 $Y3$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสามปี
 $Y4$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสี่ปี
 $Y5$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาห้าปี
 $Y6$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาหกปี
 $Y7$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาเจ็ดปี
 Bt = จำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่ t
 EBt = เงินคืนในปีที่ t
 $B0$ = จำนวนเงินตั้งต้น (Initial Balance: IB)
 $EB1$ = $B0 \times 1.06 \times 14\%$
 $B1$ = $(B0 \times 1.06) - EB1$
 $EB2$ = $B1 \times 1.06 \times 17\%$
 $B2$ = $(B1 \times 1.06) - EB2$
 $EB3$ = $B2 \times 1.06 \times 20\%$
 $B3$ = $(B2 \times 1.06) - EB3$
 $EB4$ = $B3 \times 1.06 \times 25\%$
 $B4$ = $(B3 \times 1.06) - EB4$
 $EB5$ = $B4 \times 1.06 \times 33\%$
 $B5$ = $(B4 \times 1.06) - EB5$
 $EB6$ = $B5 \times 1.06 \times 50\%$
 $B6$ = $(B5 \times 1.06) - EB6$
 $EB7$ = $B6 \times 1.06 \times 100\%$
 $B7$ = $(B6 \times 1.06) - EB7 = 0$

๓. ตัวอย่างการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัย

บริษัท ก มีเงินยอดคงเหลือของเงินให้กู้ยืม ๑,๐๐๐ บาท และมีดอกเบี้ยค้างรับจากเงินให้กู้ยืมดังกล่าว ๑๐๐ บาท โดยมีอายุคงเหลือของกรรมธรรม์ที่ใช้เป็นหลักประกันยี่สิบปี ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕XX ตามยอดในบัญชีและอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ยเป็นดังตารางด้านล่าง

ระยะเวลา (ปี)	อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ณ ๓๑ ธ.ค. ๒๕XX (ร้อยละ)	ร้อยละของเงินคืน ณ สิ้นปี
๑	๑	๑๔
๒	๑	๑๗
๓	๒	๒๐
๔	๒	๒๕
๕	๒	๓๓
๖	๓	๕๐
๗	๓	๑๐๐

บริษัทมีจำนวนเงินตั้งต้น (initial balance) เท่ากับ ๑,๑๐๐ บาท (๑,๐๐๐ + ๑๐๐)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๑ (EB1) เท่ากับ ๑๖๓.๒๔ บาท (๑,๑๐๐ x ๑.๐๖ x ๑๔%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๒ (EB2) เท่ากับ ๑๘๐.๗๐ บาท (๑,๐๐๒.๗๖ x ๑.๐๖ x ๑๗%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๓ (EB3) เท่ากับ ๑๘๗.๐๓ บาท (๑,๑๘๖.๕๖ x ๑.๐๖ x ๒๐%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๔ (EB4) เท่ากับ ๑๙๘.๒๕ บาท (๑,๓๘๔.๘๑ x ๑.๐๖ x ๒๕%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๕ (EB5) เท่ากับ ๒๐๘.๐๕ บาท (๑,๕๙๒.๘๖ x ๑.๐๖ x ๓๓%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๖ (EB6) เท่ากับ ๒๒๓.๘๗ บาท (๑,๘๑๖.๗๓ x ๑.๐๖ x ๕๐%)
ได้รับเงินคืนในปีที่ ๗ (EB7) เท่ากับ ๒๓๗.๓๐ บาท (๑,๙๖๖.๐๓ x ๑.๐๖ x ๑๐๐%)
มูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีค่าธรรมเนียมประกันภัยเป็นประกัน

$$= \frac{163.24}{(1.01)^1} + \frac{180.70}{(1.01)^2} + \frac{187.03}{(1.02)^3} + \dots + \frac{237.30}{(1.03)^7}$$
$$= 1,267.02 \text{ บาท}$$